

Միսաք Մեծարեւնց

Իրիկվան ձայներ

Կ'ալեկոծին տարփոտ ձայներն իրիկվան,
հորձանքին մեջ հոգնակոհակ հովերուն.
անրջածուփ, նրվաղ բույրերն երերուն
վերջալույսին մեջ ոսկեգօծ` կը հևան:

Խըրախության աղաղակներ հեշտալուր`
կը պլլրվին այդ ցնծաձայն նրվագին.
ու կ'անհետին` մեշն այդ ծըփուն հորձանքին`
հեշտերգությանց թույլ ծըվեններ կցկըտուր:

Ջիլ գեղգեղներ ու նրվագներ վրդովիչ,
ու ջութակի սարսուռին գիծը կարմիր...
Արևնարքին ծաղիկն, որ չի թառամիր,
ինքն ալ գինով ըզգլխանքեն այս թովիչ:

Աղմըկահար սույն ու արշավն հովերուն,
հծծյունները ծաղիկներուն խատուտիկ,
բարդիներու խարշափն ու ծափն հանդարտիկ,
և համերգը խանդոտ` գետին մոլորուն:

Կըստվարանա ալիքն հրճվոտ այս ճիչին,
ու կը բախդի հոգվույս պորփյուր քարափին,
ու կ'ոռոգե գիս փրփուրին մեջ ծըփին

երբ խնկագույն լույսերն ինձմե կը փախչին:

Արծաթ լույսերն հիմակ տակավ կը ծաղկին,
ու կը ցայտե թավ հեծեծանքն ուտերուն,
լազվարթ ժամեր լուսնի շիթ շիթ կաթիլքին
մեջ կը թրթռան իրենց համբույրն անանուն...:

Եվ հոգիներ կ'իյնան անոնց ծնրադիր,
սիրերգությանց ընպած հըմայքն հըրեղեն.
պայեր անոնց միստիք ճամփան կը պեղեն.
ու կը ցնծան լույսով՝ գենիթ ու նասիր:

Ու կը բացվի փալփուուն՝ գիշերն երջանիկ,
արձագանգներ կը խաղան դեռ հոս ու հոն.
քերթված մըն է ցայգն համորեն, ջինջ գեղոն՝
որ կ'երփներգե ծափ ու ծիծաղ ու ծաղիկ: